

Abstrakt

Předmětem této diplomové práce je představení některých právních aspektů zaměstnávání osob se zdravotním postižením. Tato práce se věnuje tématu zejména s ohledem na státní politiku zaměstnanosti a individuální pracovněprávní vztahy. Nejvíce prostoru je v textu věnováno snahám státu o vyšší zaměstnanost osob se zdravotním postižením a kompenzaci přirozených znevýhodnění.

Práce je členěna do sedmi tematických částí. Po úvodu následuje část vymezující základní pojmy zaměstnávání osob se zdravotním postižením, které nejsou legislativně vymezeny. Jedná se o pojmy, jež jsou v běžné řeči často zaměňovány, např. postižení a znevýhodnění.

Třetí část tvoří přehled nejpodstatnějších dokumentů významných mezinárodních organizací, jejichž obsahem je vymezení osob se zdravotním postižením. Těmito nejvýznamnějšími organizacemi jsou Mezinárodní organizace práce, Světová zdravotnická organizace, Organizace spojených národů, Rada Evropy a Evropská unie.

Čtvrtá část obsahuje vymezení osoby se zdravotním postižením dle pěti zákonů české legislativy. Každý ze zákonů používá jiný legální termín pro osoby se zdravotním postižením a jinak je definuje. Některé zákony vlastní definice neobsahují a osoby se zdravotním postižením definují za použití jiných předpisů. Tak je tomu u zákona o zaměstnanosti, který se odkazuje na zákon o důchodovém pojištění.

Pátá část se věnuje zákonným institutům, jejichž účelem je motivace zaměstnavatelů k zaměstnávání osob se zdravotním postižením. Tyto nástroje motivují jak pozitivně, tak negativně. Rovněž jsou zde popsány právní prostředky uplatňované v individuálních pracovněprávních vztazích. Tyto právní nástroje jsou obsaženy převážně v zákoníku práce, ale i v antidiskriminačním zákoně.

Následuje část hodnotící účinnost státem vynaložených prostředků na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením. Podkladem pro tuto část práce je kontrolní závěr Nejvyššího kontrolního úřadu. Závěr práce shrnuje a hodnotí předmětné téma z pohledu autora.